

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย การอภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

สรุปผลการวิจัย

งานวิจัย เรื่องนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อพัฒนารูปแบบการสอนที่ช่วยให้นักศึกษาไทย ระดับอุดมศึกษามีความสามารถในการ เขียนข้อความภาษาอังกฤษที่สื่อความหมายได้ โดยใช้แนวความคิดเกี่ยวกับวิธีการสอนการเขียนแบบเน้นกระบวนการ และเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ดังกล่าว จึงได้ดำเนินการวิจัยดังนี้คือ

1. ศึกษาข้อมูลพื้นฐานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนการเขียนภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาไทยในมหาวิทยาลัยของรัฐระบบปิด

2. พัฒนารูปแบบการสอน ซึ่งหมายถึงการจัดองค์ประกอบต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับการเรียนการสอน เพื่อช่วยให้ผู้เรียนบรรลุเป้าหมาย คือ การเขียนข้อความระดับย่อหน้าที่สื่อความหมายได้ และถูกต้องตามหลักการเขียนและหลักภาษา องค์ประกอบเหล่านี้ได้แก่

2.1 ตัวบ่อน

2.1.1 ลักษณะผู้เรียน

2.1.2 จุดมุ่งหมายของวิชา

2.1.3 เนื้อหาวิชา

2.2 กระบวนการ

2.2.1 เอกสารคำสอน

2.2.2 กิจกรรมการเรียนการสอน

2.2.3 การประเมินผล

2.3 ผลผลิต ได้แก่ นักศึกษาสามารถเขียนข้อความระดับย่อหน้าที่สื่อความหมายได้

3. ตรวจสอบคุณภาพรูปแบบการสอนที่สร้างขึ้น โดย

3.1 ผู้ทรงคุณวุฒิด้านรูปแบบการสอน

3.2 ผู้ทรงคุณวุฒิด้านวิชาการ เขียนภาษาอังกฤษ

3.3 ทดลองบางส่วน

4. ปรับปรุงแก้ไขรูปแบบการสอนหลังจากการตรวจสอบคุณภาพ

5. ทดลองใช้รูปแบบการสอน โดยตั้งสมมติฐานการวิจัยว่าการเรียนการสอนตามรูปแบบที่พัฒนาขึ้น ทำให้คะแนนผลสัมฤทธิ์ในการเขียนภาษาอังกฤษของกลุ่มทดลองสูงกว่ากลุ่มควบคุม ซึ่งสอนด้วยวิธีการแบบเดิมที่เน้นตัวงานเขียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ประชากรในการทดลองคือ นักศึกษามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ที่ลงทะเบียนเรียน วิชา อ.231 การเขียนระดับ 1 (Basic Writing Techniques 1) แบ่งเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ด้วยวิธีการสุ่มตัวอย่างง่าย ผลการสอบก่อนเรียนปรากฏว่า นักศึกษาทั้งสองกลุ่มมีความสามารถในการเขียนไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

1. รูปแบบการสอนการเขียนภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาไทยระดับอุดมศึกษา มีองค์ประกอบดังต่อไปนี้

ตัวบ่อน

ลักษณะผู้เรียน ได้แก่ นักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยของรัฐระบบปิด ที่ผ่านวิชาภาษาอังกฤษตามหลักสูตรพื้นฐานมาแล้ว จึงมีฐานะเป็นนักศึกษาปีที่ 2 ขึ้นไป

จุดมุ่งหมายของวิชา เมื่อเรียนวิชานี้จบแล้ว นักศึกษาจะสามารถเขียนข้อความระดับย่อหน้า ที่สื่อความหมายได้อย่างมีประสิทธิภาพ และถูกต้องตามหลักการเขียนและหลักไวยากรณ์ เนื้อหาวิชาได้แก่

1. การใช้ภาษา (Linguistic Knowledge)

1.1 โครงสร้างประโยค

1.2 ศัพท์สำนวน

2. หลักการเรียบเรียง (Rhetoric Principles)

2.1 เอกภาพของงานเขียน (Unity)

2.2 ความราบรื่นของงานเขียน (Coherence)

2.3 รูปแบบการพัฒนารายละเอียด (Patterns of Development)

2.3.1 การเขียนเล่าเหตุการณ์ (Narration)

2.3.2 การเขียนบรรยายลักษณะ (Description)

2.3.3 การเขียนอธิบาย (Exposition) ด้วยวิธียกตัวอย่าง

(Illustration) การให้เหตุผล (Cause-Effect) การวิเคราะห์ (Analysis)
การเปรียบเทียบ (Comparison-Contrast) และวิธีผสมผสาน

๓. ทักษะการสื่อสาร (Communication Skill)

4. กระบวนการเขียน (Writing Process)

4.1 ขั้นตอนวางแผน (Planning)

4.2 ขั้นตอนเขียนร่าง (Drafting)

4.3 ขั้นตอนปรับปรุงแก้ไข (Rewriting)

กระบวนการ

เอกสารคำสอน ประกอบด้วย บทเรียนและคู่มือผู้สอน ซึ่งมีบทเรียนและคำแนะนำเกี่ยวกับวิธีสอนในแต่ละขั้นตอน เอกสารคำสอนมีทั้งหมด 8 บท และในแต่ละบทประกอบด้วยคำสอน แบบฝึกหัดและกิจกรรม มีลักษณะดังนี้

TOPIC 1 : GROUP WORK

STAGE 1 : PREWRITING

1. Gathering Information
2. Organizing Information
3. Language Learning
  - 3.1 Linking Devices
  - 3.2 Vocabulary
4. Language Review
  - 4.1 Sentence Structures
  - 4.2 Editing

STAGE 2 : DRAFTING

STAGE 3 : REWRITING

TOPIC 2 : INDIVIDUAL WORK

STAGE 1 : PLANNING

STAGE 2 : DRAFTING

STAGE 3 : REWRITING

กิจกรรมการเรียนการสอน ในการเขียนแต่ละประเภทแบ่งเป็นงานกลุ่ม (Group Work) เพื่อให้ผู้เรียนได้ศึกษาองค์ประกอบต่าง ๆ ของการเรียน ตลอดจนหลักการใช้ภาษา เป็นการสอนด้วยวิธีควบคุม (Controlled Writing) โดยมุ่งให้ผู้เรียนใช้กระบวนการเขียน ทั้ง 3 ขั้นตอน เมื่อผู้เรียนมีความรู้สำหรับการเขียนแต่ละประเภทแล้ว จึงเป็นการทำงานเดี่ยว (Individual Work) ซึ่งผู้เรียนจะมีโอกาสใช้ความรู้ที่เรียนรู้มามีลักษณะเป็นการเขียนแบบอิสระ (Free Writing) และในขณะเดียวกันก็มีโอกาสปรึกษาผู้สอนในลักษณะการเรียนการสอน รายบุคคล

การประเมินผล แบ่งออกเป็น การประเมินผลจากผลงานเขียนแต่ละประเภทที่เป็น งานเดี่ยว การประเมินผลประเภทนี้ถือเป็นการให้ข้อมูลย้อนกลับ เพื่อให้ผู้เขียนแก้ไขงานของตนเอง คะแนนในส่วนนี้จึงมีน้ำหนัก 70% ส่วนคะแนนอีกส่วนหนึ่งคือ การประเมินผลงานเขียน จากการสอบกลางภาคและปลายภาค เป็นจำนวน 30%

ผลผลิต นักศึกษาสามารถเขียนข้อความระดับย่อหน้าที่สื่อความหมายได้

2. ผลการตรวจสอบคุณภาพ ปรากฏว่าในแง่การจัดองค์ประกอบของรูปแบบการสอน ผู้ทรงคุณวุฒิมีความเห็นว่ามีคุณภาพอยู่ในระดับเหมาะสมมาก และคุณภาพของเอกสารคำสอน ผู้ทรงคุณวุฒิมีความเห็นว่ามีคุณภาพระดับเหมาะสมมากเช่นกัน

3. ผลการทดลองใช้รูปแบบการสอนกับกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมซึ่งก่อนเรียนมี ค่าเฉลี่ยของความสามารถในการเขียน ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่ หลังจากการใช้รูปแบบการสอนที่พัฒนาขึ้นกับกลุ่มทดลอง เป็นเวลา 1 ภาคการศึกษาแล้ว ผลปรากฏว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนการทดสอบหลังเรียนของกลุ่มทดลอง สูงกว่ากลุ่มควบคุมที่สอนด้วย วิธีเดิมที่เน้นตัวงานเขียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัย ที่ตั้งไว้ นอกจากนั้นข้อมูลจากแบบสอบถามความคิดเห็นยังแสดงว่า ค่าเฉลี่ยของความชอบ การเรียนการสอนวิชานี้ของกลุ่มทดลองสูงกว่ากลุ่มควบคุม (4-3.5) และกลุ่มทดลองยังมีความเห็นว่าเป็นว่า ความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของคนดีขึ้นมาก (3.9) แต่กลุ่มควบคุม เห็นว่าดีขึ้นปานกลาง (3.4)

การอภิปรายผล

รูปแบบการสอนการเขียนภาษาอังกฤษที่เป็นผลของงานวิจัยนี้ เป็นรูปแบบการสอนที่มีคุณภาพระดับเหมาะสมมาก จากการประเมินของผู้ทรงคุณวุฒิทางรูปแบบการสอน ส่วนเอกสาร

คำสอนนั้นผู้ทรงคุณวุฒิประเมินด้านเนื้อหาว่ามีคุณภาพระดับเหมาะสมมาก และด้านวิธีการสอนว่ามีคุณภาพระดับเหมาะสมมากที่สุด เมื่อผู้วิจัยทดลองใช้รูปแบบการสอนที่พัฒนาขึ้นนี้ ปรากฏว่ากลุ่มผู้เรียนที่ใช้รูปแบบการสอนนี้ผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนสูงกว่ากลุ่มที่ใช้วิธีสอนแบบเป็นผลงานเขียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งแสดงว่ารูปแบบการสอนมีผลทำให้ความสามารถในการเขียนของผู้เรียนดีขึ้นและหลังจากประเมินความคิดเห็นของผู้เรียนหลังเรียน พบว่าผู้เรียนเองก็รู้สึกพอใจรูปแบบการสอนนี้ในระดับมาก การที่รูปแบบการสอนที่พัฒนาขึ้นในงานวิจัยนี้มีคุณภาพดังได้กล่าวมานี้ เนื่องจากเป็นรูปแบบการสอนที่มีการพัฒนาอย่างเป็นระบบเพื่อให้องค์ประกอบสอดคล้องและส่งเสริมซึ่งกันและกัน โดยมุ่งให้ผู้เรียนบรรลุวัตถุประสงค์ตามที่กำหนดไว้ นอกจากนี้วิธีสอนในรูปแบบนี้ยังเน้นกระบวนการเขียนที่แท้จริง จึงทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ครบขั้นตอนที่ใช้ในการเขียน ผลการวิจัยดังกล่าวสามารถนำมาเป็นประเด็นในการอภิปรายได้ดังต่อไปนี้

1. รูปแบบการสอนนี้ครอบคลุมทุกองค์ประกอบต่าง ๆ ในการเรียนการสอนทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ อันได้แก่ ลักษณะผู้เรียน วัตถุประสงค์ของวิชา เนื้อหาวิชา การดำเนินการสอน เอกสารคำสอน และการประเมินผล องค์ประกอบต่าง ๆ เหล่านี้ถูกจัดไว้อย่างเป็นระบบระเบียบที่สอดคล้องส่งเสริมซึ่งกันและกัน เพื่อช่วยให้ผู้เรียนบรรลุเป้าหมายในการเรียนรู้ การที่รูปแบบการสอนมีลักษณะ เช่นนี้เพราะในการพัฒนาผู้วิจัยใช้แนวคิดเรื่องระบบ (Systems Approach) ซึ่งมีหลักการว่าการจัดองค์ประกอบต่าง ๆ ในระบบต้องสอดคล้องมีความสัมพันธ์กัน เพื่อก่อให้เกิดผลตามที่กำหนดไว้ (Dick and Carey 1978 : 108) ซึ่งผู้ทรงคุณวุฒิก็ได้ประเมินในประเด็นเกี่ยวกับความสอดคล้องขององค์ประกอบต่าง ๆ ของรูปแบบการสอนนี้ว่า อยู่ในระดับเหมาะสมมาก (4) รูปแบบการสอนนี้จึงมีประสิทธิภาพในการนำไปใช้ ดังเช่นแครอล (Carroll อ้างใน Bhattachar 1973 : 51) มีความเห็นว่าการสอนที่ดีนั้นเป็นการสอนที่มีการจัดให้เป็นระบบที่ดี

2. นอกจากรูปแบบการสอนนี้มีการจัดองค์ประกอบอย่างเป็นระบบแล้ว ยังเป็นการพัฒนารูปแบบการสอนการเขียนที่ประกอบด้วยองค์ประกอบในการเรียนการสอนการเขียนภาษาอังกฤษอย่างครบถ้วน ทั้งนี้เพราะในการพัฒนาผู้วิจัยได้ใช้ข้อมูลพื้นฐานที่ได้มาจากการวิเคราะห์และสังเคราะห์เกี่ยวกับองค์ประกอบของการเรียนการสอน ซึ่งพบว่าองค์ประกอบที่จำเป็นต้องมีการจัดการเรียนการสอนได้แก่ ลักษณะผู้เรียน จุดประสงค์ของการสอน เนื้อหาสาระ การดำเนินการสอน และการประเมินผล ในการพัฒนารูปแบบการสอนนี้ผู้วิจัยจึงกำหนดรายละเอียด

สำหรับทุกองค์ประกอบ ดังนั้นรูปแบบการสอนนี้จึงสามารถนำไปใช้ในสถานการณ์การเรียนการสอนจริงได้ทันที อันต่างจากการศึกษาวิจัยทางการสอนการเขียนที่เคยมีทั้งในประเทศและต่างประเทศ ซึ่งมักจะเป็นการทดลอง เปรียบเทียบวิธีสอน 3 วิธี แล้วสอบถามความเห็นของผู้เรียนที่มีต่อการสอนแต่ละวิธี (Liebmann Kleine 1987) หรือ เปรียบเทียบวิธีสอน 3 วิธีแล้วศึกษาวิเคราะห์ความสามารถในการเขียนของผู้เรียนที่ได้รับการสอนต่างวิธีกัน (Ross 1988) จะเห็นได้ว่าผู้สนใจจะไม่สามารถนำผลงานวิจัย เช่นนี้ไปใช้ได้ทันทีในการเรียนการสอน แต่ต้องนำไปประยุกต์และพัฒนารายละเอียดขององค์ประกอบการสอนอื่น ๆ อีก

3. เนื้อหาที่นำเสนอในรูปแบบการสอนนี้ ผู้ทรงคุณวุฒิประเมินคุณภาพระดับ เหมาะสมมาก (4.4) ทั้งนี้เพราะในการพัฒนาเนื้อหาสาระที่ผู้เรียนต้อง เรียนรู้เพื่อสามารถเขียนข้อความภาษาอังกฤษที่สื่อความหมายได้อย่างมีประสิทธิภาพนั้น ผู้วิจัยใช้ข้อมูลพื้นฐานที่สำคัญ 2 ประการ คือ การวิเคราะห์และสังเคราะห์หลักสูตรวิชาการ เขียนภาษาอังกฤษของมหาวิทยาลัยของรัฐระบบ บัณฑิตมหาวิทยาลัย เนื่องจากหลักสูตรดังกล่าวนี้ล้วนแต่เป็นผลงานของนักวิชาการทางการสอน ภาษาอังกฤษทั้งสิ้น เพราะฉะนั้นผลการวิเคราะห์ที่ได้จึง เป็นการประมวลเนื้อหาวิชาที่ครอบคลุม รายละเอียดในการสอนการ เขียนภาษาอังกฤษระดับอุดมศึกษาได้อย่างมาก ซึ่งผู้ทรงคุณวุฒิได้ ประเมินใน เรื่องความถูกต้องของเนื้อหาว่าอยู่ในระดับ เหมาะสมมากที่สุด (4.6) นอกจากนี้ ผู้วิจัยยังใช้ข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับความสามารถทางการ เขียนของนักศึกษาไทยระดับอุดมศึกษาที่ได้ จากงานวิจัยต่าง ๆ ในการกำหนดเนื้อหาโดยคำนึงถึงข้อบกพร่องทางภาษาของนักศึกษา ดังนั้น ผู้ทรงคุณวุฒิจึงประเมินประเด็น เกี่ยวกับความ เหมาะสมของ เนื้อหากับระดับนักศึกษาว่ามีระดับ เหมาะสมมาก (4.4)

4. วิธีการสอนที่นำเสนอในรูปแบบการสอนนี้ ผู้ทรงคุณวุฒิประเมินว่ามีคุณภาพระดับ เหมาะสมมากที่สุด (4.5) ทั้งนี้เพราะในการพัฒนาวิธีการดำเนินการสอนนั้น ผู้วิจัยใช้แนวความคิด เกี่ยวกับขั้นตอนการเรียนรู้อย่างมนุษย์ตามทฤษฎีระบบการดำเนินการข้อมูล (Information Processing Theories) ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีการเรียนรู้ภาษาของชอมสกี (Chomsky) แครชเชน (Krashen) และ เอลลิส (Ellis) กล่าวคือ ก่อนที่ผู้เรียนจะมีความสามารถในการ แสดงออกทางภาษา จำเป็นต้องมีความรู้ซึ่งเป็นพฤติกรรมภายในตัวผู้เรียน ดังนั้นผู้วิจัยจึงกำหนด ให้มีขั้นตอนการสอนความรู้ต่าง ๆ ที่จำเป็นในการสร้างงาน เขียนก่อนที่นักศึกษาจะดำเนินการสร้าง งาน เขียนและผู้ทรงคุณวุฒิประเมินรูปแบบการสอนใน เรื่องขั้นตอนการสอนว่าอยู่ในระดับ เหมาะสม มากที่สุด (4.5)

นอกจากจะใช้แนวความคิดเกี่ยวกับการเรียนรู้แล้ว ยังนำข้อความรู้เกี่ยวกับวิธีการสอน การเขียนภาษาอังกฤษแบบเน้นกระบวนการมาใช้ วิธีสอนตามแนวคิดนี้มุ่งเน้นให้ผู้เรียนใช้กระบวนการเขียนซึ่งประกอบด้วยขั้นตอนการคิดหาข้อมูลและวางแผน ขั้นตอนการร่างงานเขียน และขั้นตอนปรับปรุงแก้ไขจนงานเขียนสมบูรณ์ กระบวนการเขียนดังกล่าวนี้เป็นข้อความรู้ที่ได้จากการสังเกตพฤติกรรมที่แท้จริงในการเขียน จึงเป็นวิธีการเรียนการสอนเขียนที่สอดคล้องกับธรรมชาติของการเขียน และสอดคล้องกับความเห็นของซาเมล (Zamel 1987 : 698) ที่ว่าการนำผลการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับกระบวนการที่ใช้ในการเขียนมาประยุกต์ใช้กับการเรียนการสอน

ในเรื่องของกิจกรรมการเรียนการสอนในรูปแบบนี้ ผู้ทรงคุณวุฒิประเมินว่าอยู่ในระดับเหมาะสมมากที่สุด (4.7) ทั้งนี้เพราะ กิจกรรมงานกลุ่มนั้นมีวัตถุประสงค์เพื่อให้ผู้เรียนใช้กระบวนการตามขั้นตอนที่กำหนด และเป็นการเรียนรู้วิธีการทำงานร่วมกัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งกิจกรรมระดมความคิดเป็นกิจกรรมที่เหมาะสมสำหรับงานกลุ่ม การช่วยกันสร้างงานเขียนนั้น ผู้เรียนจะมีโอกาสเรียนรู้วิธีการ เป็นสมาชิกที่ดีของกลุ่มอีกด้วย นอกจากนั้นกิจกรรมงานกลุ่มยังมุ่งให้ผู้เรียนคุ้นเคยกับขั้นตอนของกระบวนการเขียนจนสามารถใช้กระบวนการ เป็นปกตินิสัยในกิจกรรมงานเดี่ยว ซึ่งผู้เรียนจะต้องสร้างงานเขียนอย่างอิสระ กิจกรรมงานเดี่ยวนี้อาจมีลักษณะเป็นการเรียนการสอนแบบรายบุคคล จึงเป็นโอกาสที่ผู้สอนจะช่วยเหลือแก้ปัญหาผู้เรียนในแต่ละกรณี ทั้งนี้เพราะความสามารถในการเขียนนั้นผู้เรียนแต่ละคนย่อมมีระดับความสามารถแตกต่างกัน และต่างก็มีจุดอ่อนและปัญหาที่ไม่เหมือนกัน

5. จากประสบการณ์ของผู้วิจัยในฐานะผู้สอนโดยใช้รูปแบบการสอนนี้ พบว่าการสอนตามรูปแบบนี้ไม่ เป็นภาระที่หนักเท่ากับการสอนแบบเดิม ทั้งนี้เพราะกิจกรรมการเรียนการสอนส่วนใหญ่เป็นการทำงานร่วมกันระหว่างผู้สอนและผู้เรียน ซึ่งเป็นหลักการของวิธีสอนแบบเน้นกระบวนการ (Hughey, et al. 1983 : 42) ในขณะที่การสอนแบบเดิมเน้นบทบาทผู้สอนซึ่งต้องทำหน้าที่บรรยายข้อความรู้แก่ผู้เดียว ส่วนการตรวจงานนั้นในการสอนแบบเดิมงานเขียนที่ตรวจยังไม่ได้ขีด เกลาแก้ไข จึงมีข้อผิดพลาดอยู่มาก ทำให้ตรวจลำบากและต้องใช้เวลามาก แต่การตรวจงานตามรูปแบบการสอนนี้ เป็นการตรวจงานเขียนที่ผ่านการขีด เกลาแล้ว จึงตรวจไม่ลำบากเท่ากลุ่มควบคุม นอกจากนี้การตรวจงานเขียนตามรูปแบบการสอนนี้ถือเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการเขียน และเป็นปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เขียนกับผู้อ่าน มากกว่าจะเป็นเพียงการทำงานส่งผู้สอนเพื่อให้ผู้สอนประเมินข้อผิดพลาดเท่านั้น (Raimes 1983 : 153)

ข้อเสนอแนะในการใช้รูปแบบการสอน

1. ในการเรียนการสอนตามรูปแบบนี้ ผู้สอนไม่ควรเป็นผู้ที่ยึดมั่นเรื่องความถูกต้องของภาษาจนเกินไป กล่าวคือ ในขั้นตอนการค้นคิดและวางแผนนั้น ผู้สอนต้องยินยอมให้ผู้เรียนใช้ภาษาของตนเองได้ ในกรณีที่ไม่รู้คำภาษาอังกฤษ หรือบางครั้งผู้เรียนอาจสะกดคำผิด หรือ เขียนผิดหลักไวยากรณ์ ผู้สอนไม่ควรมุ่งแก้ภาษาจนเป็นการขัดขวางกระแสความคิดของผู้เรียน ผู้สอนจะต้องเปิดโอกาสให้ผู้เรียนแสดงความคิดของตนได้อย่างหลากหลาย ผู้สอนเพียงแต่แนะนำการคิดให้เป็นไปในกรอบกว้าง ๆ ไม่ใช่กำหนดให้ผู้เรียนคิดตามผู้สอน

2. เนื่องจากรูปแบบการสอนนี้กำหนดให้มีการทำงานกลุ่มดังนั้นในขั้นตอนของการเรียนการสอน ผู้สอนจะต้องให้แนวคิดแก่ผู้เรียนเกี่ยวกับการทำงานเป็นกลุ่ม โดยพยายามสร้างศรัทธาในพลังของกลุ่ม ชี้ให้เห็นว่า การทำงานเป็นกลุ่มนั้นย่อมให้ผลดีกว่าการทำงานคนเดียว และผู้เรียนมีโอกาสที่จะเรียนรู้จากสมาชิกในกลุ่ม นอกจากนั้นผู้สอนควรแนะนำวิธีปฏิบัติตนในการเป็นสมาชิกที่ดีของกลุ่ม เช่น การให้ความร่วมมือ การแบ่งงาน การมีผู้นำ เป็นต้น การให้ข้อคิดเกี่ยวกับการทำงานกลุ่มนี้จำเป็นต้องทำในคอนคิน ทั้งนี้เพราะในการทดลองใช้รูปแบบการสอนพบว่า นักศึกษาบางคนไม่ชอบกิจกรรมกลุ่ม ผู้สอนจึงต้องทำความเข้าใจและชี้ให้เห็นข้อดีของการทำงานกลุ่ม

3. รูปแบบการสอนนี้เน้นการใช้กระบวนการเขียน ซึ่งมีหลักการว่า การสร้างงานเขียนแต่ละชิ้นนั้นต้องใช้เวลาพอสมควร และต้องมีการขัดเกลาผลงานเขียน เพื่อให้ได้งานเขียนที่สมบูรณ์ เพราะฉะนั้นผู้สอนจึงจำเป็นต้องสร้างความเข้าใจสำหรับผู้เรียนในหลักการดังกล่าว ทั้งนี้เพราะนักศึกษาไทยส่วนมากคุ้นเคยกับการทำงานส่งผู้สอนแล้วเป็นอันจบสิ้นกระบวนการ ผู้เรียนจะไม่สนใจการตรวจงานของผู้สอนซึ่งต้องเสียเวลามาก ผลที่ได้รับจึงไม่คุ้มกับการลงแรงของผู้สอน วิธีสอนตามรูปแบบการสอนแนวใหม่จึงจำเป็นต้องปรับพฤติกรรมเดิมของผู้เรียนด้วย

ข้อเสนอแนะสำหรับงานวิจัยต่อไป

1. งานวิจัยนี้ได้ทำการทดลองเพื่อตรวจสอบประสิทธิภาพของรูปแบบการสอนที่พัฒนาขึ้น โดยดูจากคะแนนเฉลี่ยของกลุ่ม งานวิจัยที่นำจะทำต่อไปคือการใช้รูปแบบการสอนนี้ แล้วสังเกตพฤติกรรมเขียนของผู้เรียนที่เขียนเก่งและไม่เก่ง เพื่อศึกษาเปรียบเทียบผลของวิธีสอนต่อผู้เรียน 2 กลุ่ม ที่มีความสามารถต่างกัน

2. งานวิจัยนี้เป็นการทดลองเปรียบเทียบวิธีสอนการเขียนแบบเน้นกระบวนการ (Process Approach) กับวิธีสอนแบบเน้นผลงานเขียน (Product Approach) งานวิจัยที่น่าจะทำต่อไปคือ การเปรียบเทียบวิธีสอนการเขียนภาษาอังกฤษแบบเน้นกระบวนการ กับแบบเน้นการสื่อความหมาย (Communicative Approach) ซึ่งเป็นวิธีการสอนซึ่งกำลังนิยมแพร่หลายอย่างมากในประเทศไทย เพื่อศึกษาว่าวิธีใดจะให้ผลที่ดีกว่า

3. งานวิจัยที่น่าทำต่อไป คือ การประยุกต์ใช้รูปแบบการสอนนี้กับผู้เรียนในระดับอื่น ๆ เช่น มัธยมศึกษา ศึกษาศาสตร์ และการอบรมบุคคลภายนอก เป็นต้น เพื่อศึกษาว่าแนวคิดเช่นนี้จะมีผลอย่างไรต่อผู้เรียนระดับต่าง ๆ

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย